

Yürek Ayazı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Ocak 2025

Yatıya gelen ne çok misafır üstelik ihbar ettiler yenilgilerini ve tevafuk yüklü ömrün güncesinde semirdikçe semirdi acılar ki gelen hediyelerin toplamıydı ve mahlası da yoktu duyguların sadece kaçmaya çalıştığım bir uğultu ve mavi teninde umudun unutulduğum nasıl da aşikâr...

Yarım ağız bir tebessüm
İşinin ehli sözcükler
Yandığım kadar muktedirim yazmaya
Kalemin hicvinde saklıyım
Teninde aşkın bir kuru nidayım
Gözlerimde çapulcu imgeler ve parıltı
Hem benzemeye çalışmadığımı da sanmayın hani.

Öykündüm kerelerce
Önce içimdeki nefsi ve egoyu öldürdüm.
Övündüğüm kadar da düşkündüm aşka ve sevgiye
Bir öğreti kimince
Belki defalarca y/anıldığım
Karekökü hicabın
Ters köşe olan yüreğin kıblesinde
Saklıydı sırlar
Makûs gölgelerde bir isyan
Övdüğüm değildi gerçek

Elbet gördüğüm her şey yalan.

Göğün kabrinde dolunay
Yıldızlar ise mezarlık bekçisi.
Yığıldığım kare kare
Y/andığım ve yaktığım imge imge
Teessüf ettiğim günümde saklı
Binlerce ibare
Kuşpalazı
Yürek ayazı
Mahşeri kalabalığın bekası
Bir de yalnızlığı
Kilit vurdukça kabrine
Yeşeren bir gövde
Aşkın tebaası kaykıldığı zeminde.

İki düş arası gerçek
İnilti yüklü bir hece
Ahlarla geçmese de ömür
Atıl yürekler
Ne yazık ki sevgiye mezar.

Yetemediğim aşikâr.
Yetindiğime ne şüphe.
Bir teselli ise şiir
Ayakları birbirine dolanan nice dize
İhbar ettiğim özlem
Neyden ibaret ise içimdeki eksen
Kul köle olduğum yalan
Aşkıma, Rabbime sadık olduğum
İlla ki tamam.

Zaafpların esintisi
Tıktığım zarfta saklı yüreğin eseri
Acıların teamülü
Ömrün muadili
Zaruri bir ışıkta
Sözcüklerin meali
Sönmedim henüz

Söndüremedim de içimdeki ateşi
Yolum nereye düştüyse
Şükür başım öne düşmeden
Gelip geçeceğim de herkes gibi
Aslında hiç kimse
Öykündüğüm ve resmettiğim
Sadece içimden tüten ucu yanık bir hazine.